

Carmeli ad agni nuptias;
Veni ad coronam glorie.

Te, sponse Jesu Virginum,
Beati adorent Ordines,
Et nuptiali canticum

Laudent per omne seculum.

Amen.

Antiphona, Psalmi, VV. & RR.
Nocturnorum de Comuni de Vir-
ginum. lxx.

In primo Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Inter ceteras Teresie virtutes
præcipue emicuit dilectio Dei,
quæ adeo in corde ejus exarsit,
ut Confessarii ipsius Teresie tam-
quam non hominis, sed Cherubini
propriam admirarentur, & cele-
brarent. Quam etiam Dominus nos-
ter Jesus Christus multis visioni-
bus, & revelationibus mirabiliter
auxit. Quandocumque enim datâ dex-
tera, clavocum extenâ, illam in
sponsam suam adoptavit, atque
his verbis alloquitur dignatus est:
Deinceps ut vera sponsa meum ze-
lâbis honorem: jam ipse sum totus
tuus, & tu tota mea.

R. Propter veritatem, & mansue-
tudinem, & justitiam: **R.** Et deducet
te mirabiliter dextera tua.
V. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ
intende, prospere procede, & reg-
na. Et deducet.

Lectio v. In primo Nocturno.

Aliquando etiam Angelum vi-
dit ignito jáculo sibi præcór-
dia transverberantem. Quod ipsa
enarrat his verbis: Videbam ad
sinistram meam Angelum astantem
corporali spécie; non erat magnus,
sed parvus, formaque pulcherrima,
ac vultu sic accenso, & fla-
grante, ut videretur ex supremis,
qui penitus exardent, sive ex iis,

qui Seraphim dicuntur. Aspiciebam eum in manibus gestare longum jáculum aureum, & in extremo cuspidis parum ignis; jáculo autem non semel cor meum transverberabat usque ad viscera; hæc verò mihi videbatur secum asportare, cum jáculum educeret, exindeque me prorsus relinquere Dei amore æstuantem. Erat quidem tam vehementis dolor vulneris, ut me compelleret in gemitus iteratos prorumpere, & adeo excellens suavitas, quam in me hic dolor intensissimus efficit, quod desiderabile non sit, ut auferatur, nec animæ quidquam placeat, nisi Deus ipse.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: **R.** Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ.
V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea unxit.

Lectio vj.

EX quibus cælestibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeo exæstuat, ut maxime arduum votum à Deo edoc'ta emisit, efficiendi semper quiddam perfectus esse, & ad majorem Dei glóriam pertinere intelligeret. Quin etiam post mortem eadem Moniali per visum manifestavit, se non vi morbi, sed ex intellectu sibi divini amoris incendio vitæ excessisse.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxime ejus. Afferentur tibi in lætitia & exultatione. **V.** Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intende, prospere procede, & regna. Afferentur tibi. Glória Patri Afferentur tibi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Simile erit regnum cælorum, ut in Comuni Virgini-
um. lxxv.

Ad

Ad Laudes Hymnus ut in primis
Vesperis.

Ad Vesperas omnia ut in primis
Vesperis, deinde à Capitulo
de S. Augustino Episcopo cum Com-
memoratione precedentis.

FESTA SEPTEMBRIS.
DIE I. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Josephi Calasancii.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris
non Pontificis. iv. præter ea quæ
sequuntur.

In Hymno Vesperarum, & Ma-
tur. dicatur.

Hæc die lætus meruit supremos lau-
dis honores.

Oratio.

Deus, qui per Sanctum José-
phum Confessorem tuum ad
erudiendam spiritu intelligentiæ ac
pietatis juventutem, novum Ecclé-
siæ tuæ subsidium providere dig-
natus es: præsta quæsumus, nos
ejus exemplo & intercessione ita
facere & docere; ut præmia conse-
quamur æterna. Per Dóminum nos-
trum, &c.

Deinde fit Commemor. S. Ray-
mundi Nonnati, S. Aegidii Abb.
ac SS. 12. Fr. Mm. ut in Breviar.
Roman.

In primo Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Josephus Calasancius à Matre
Dei, Petraltæ in Aragónia nó-
bili genere natus, à teneris annis
futuræ in pieros charitatis, & eó-
rum institutionis indicia præbuit.
Nam adhuc pærvulus eos ad se con-
vocatos in mysteriis fidei, & sacris
præciis erudiēbat. Humânis divi-
nisque litteris egregie doctus, cum
studiis Theologicis Valentia ópe-
ram daret, nobilis potentisque fé-

mina illicebis fortiter superatis
virginitatem, quam Deo voverat
inoffensam insigni victoriâ servá-
vit. Sacerdos ex voto factus, à com-
pluribus Episcopis in Castellæ no-
væ, Aragóniæ, & Cataluniæ Reg-
nis in partem laboris adscitus, ex-
pectationem omnium vicit; pravus
ubique moribus emendatis, Ecclé-
siastica disciplinâ restituta, inimi-
citis cruentisque factionibus mirifi-
ce extinctis. At cælesti visione, &
Dei voce frequenter admonitus, Ro-
mam profectus est.

R. Honestum fecit illum Dóminus,
& custodivit eum ab inimicis,
& à seductóribus tutavit illum:
R. Et dedit illi claritatem æternam.
V. Justum deduxit Dóminus per vias
rectas, & ostendit illi regnum Dei.
Et dedit.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitate,
vigiliis, & jejuniis corpus affli-
gens, in orationibus, & cælestium
rerum contemplatione dies, noctes-
que versabatur, septem ejusdem
Urbis Ecclésiis singulis ferè nocti-
bus obire solitus; quem inde morem
complures annos servavit. Dato
piis sodalitatibus nómine, mirum
quanto ardore pauperes, infirmos
potissimum, aut carcéribus detē-
tos, eleémósyntis, omnique pietatis
officio sublevaret. Luce Urbem de-
populante, unâ cum Sancto Cam-
millo, tanto fuit actus impetu cha-
ritatis, ut præter subsidia ægrorum
pauperibus largè collata, ipsa etiam
defunctórum cadavera suis húmeris
tumulanda transferret. Verum cum
divinitus accepisset, se ad infor-
mandos intelligentiæ, ac pietatis
spiritu adolescentulos, præcipue
pauperes, destinari; Ordinem Cle-
ricorum Regularium Pauperum Ma-
tris Dei Scholarum Piarum fundá-

Xxx 3

vii,

vit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiteretur; ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae provincias, & regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tantos labores perpassus est, ac tot erummas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & S. Jobi exemplum diceretur.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum, **V.** Et ad portas paradisi coronavit eum. **Y.** Induit eum Dominus loricae fidei, & ornavit eum. Et.

Lectio vj.

Quamvis Ordini universo praesesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, praesertim pauperiores, erudire quorum Scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summae patientiae, & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit; dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orationibus, benedicente appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, & absentia cognoscendi donis, & miraculis clarus, Deiparae Virginis, quam singulari pietate, & ipse ab infantia coluit, & suis maxime commendavit, aliorumque caelium frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, & Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum praenuntiasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romae obdor-

mlvit in Domino, octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragésimo octavo. Ejus cor & lingua post saeculum integra & incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente Decimotertio Pontifice Maximo inter Sanctos est relatus.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: **V.** Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **Y.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap. 18.*
In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno caelorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In cap. 18. Matth. Homilia 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt: & quia ego propterea eos veni, & haec Patris mei voluntas est, ad tuendos conservandosque pusillos, diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium moenia exerit, & quantum studium curamque habeat, ne perdantur: tum, quia supremas decipiantibus eos poenas statuit: tum, quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde

de suo laudavit Dominum: **V.** Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Y.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinentes se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viij.

Dominum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quae humilia, viliisque nimium videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res atque laboris plena videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, facilitioraque, oro, videantur, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque filio suo pepercit.

R. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris: **V.** Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **Y.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri, Et vos.

Lectio ix.

AEgidius Atheniensis, regiae stirpis, a prima aetate divinis litteris, & charitatis officii ita deditus fuit, ut nihil praetera curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium in pauperes erogavit: quin etiam tunicam exiit, ut agrorum egentem tege-ret, qua ille indutus statim convaleuit. Sed multis deinceps clarior miraculis, timens sui nominis celebritatem, Arelatem ad beatum Caesarium contendit: a quo post biennium discendens, secussit in eremum: ubi diutius herbarum radicibus, &

cervae lacte, quae statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quae cervae, insequentibus quodam die canibus regis, cum in antrum Aegidii refugisset, Galliae regem impulit, ut ab eo summis precibus peteret, ut in loco splendens monasterium extrui pateretur. Cujus administrationem, flagitante rege, invitus suscepit, eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in caelum.

Te Deum laudamus. 12.

In Laudibus fit Commemoratio S. Aegidii Abb. ac SS. 12. Fr. Mm. Vesperae a Capitulo de sequent, Commem. praecedentis.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Antonii Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xvij. praeter ea quae hic sunt propria.

Oratio.

Omnipotens sempiterna Deus, qui hunc diem beati Antonii Martyris tui solemnitate clarificas: exaudi preces populi tui, & praesta; ut quae fideliter expetit, eo suffragante consequi mereatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antoninus regali genere ortus, cum a prima aetate Christianam religionem coleret, parentibus orbatus, a Theodorico patruo Tolosa rege infideli, Pamiae, quod est Galliae Narbonensis oppidum, educatus est. Delato autem ad regem, quod Christianus esset, inde discendens, Romam venit: postea Salernum profectus, ibi duodeviginti annos apud pios, & doctos

Xxx 4

vi-

viros in secéssu eremítico mansit. Sacris deinde Ordinibus initiatus, Diacónatū suscepit. Quo ex tempore cœpit quamplurimis clarere miraculis, ita ut cæcis visum, surdis auditum, mutis loquendum, variis languoribus oppressos sanaret, immundos etiam spiritus ex hominum corporibus eijceret. Hujusmodi verò miracula, vitæ innocentia, & puritas comitabantur, nec à verbi Dei prædicatione etiam cum vitæ discrimine, quando se ei præbèbat occasio (cum martyrii cupidissimus esset) cessabat. In eo minere cum aliquando siti laboraret, elevatis ad cœlum oculis, Deum precatus, báculo, cui innitèbatur, terram percussit, ex qua illico fons emanavit, quo ipse, & alii multisimè extinxerunt.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Aliquot post annos, ad natàle solum reversus, & à patruo susceptus, aliquandiu cum eo vixit: sed iterum, quod Christianus, & regniæ majestatis reus esset accusatus, in tenebrosos carcerem, qui Spelunca votiva dicebatur, compediibus ligatus, sine cibo, & potu conjicitur. Post septem dies rex carcerem adiit, existimans juvenem jam inedia mortuum fuisse, quem cum incolumem invenisset, quinimò puerum nobilem Almachium pondus vinculorum ejus sustentantem comperisset; id magice arti tribuens, puerum è rupe præcipitari, & beatum Antonium gravioribus vinculis astringi jussit. Interim rex in bello periit: puer ve-

ro præcipitatus, illasus repertus est & beatus Antoninus ab Angelo solutus compediibus (ut alter Petrus) liberatus, liberis cœpit Christianos vincetos in carcere, & extra, in fide Catholica confirmare. Cum autem Theodorico successisset in regnum Gallias, Antonini consanguineus, & majores in Christianos persecuciones excitaret, Antoninus à piis viris ab ira regis erptus, Pamiam in solitudinem secèssit: ubi & Almachium puerum reperit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate laboriorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Ibi in spelunca (quæ Orientalis dicebatur prope fontem) simul in orationibus, & jejniis se exercèntes, ab omni hominum conversatione semoti, diu commorati sunt. Illis paulò post quidam Joannes Præbyter divino instinctu, simul futurus Martyr, adiungitur. Nam cum venatores regii ex insperato eos reperissent, & Antoninum cognovissent, ad regem deferent, qui ad se perductum Antoninum, sic allòquitur: Quæ te demèntia, Antonine, cepit, ut tui generis oblitus, tuis præstigiis homines demèntes, & regnum nostrum perturberes? Cui Antoninus: Non ego, Gallati, quemquam demènto, sed unum Deum, cujus est regnum, & impèrium, prædico: tuos autem, quos colis deos, ligneos, & lapideos, ut falsos, & inanes respuo. His verbis irà inflammatus rex, illic eum cum sociis capiti plecti, & in flumen, cui nomen Arègia, projici jubet. Eorum cor-

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nosse asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequèntis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit: Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebatur, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset: comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illic brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit: ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangel. Amen, amen dico vobis, nisi granum ut in Communi unius Martyris. xxix.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Stephano Confessore.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
In Festo Sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanae.

regna. Et deducet te mirabiliter.

Lectio v.

IN hac specu subterranea, sibi & mundo emortua, consepultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit: cavens præcipue in montibus paterni præcipitatus, ne forte agnita in domum, urbemque patriam abduceretur invitata: callidas daemonum insidias, quæ aspera vite tædium, & solitudinis horrorem animo ingerébant, acriter serviendo in se ferrea catenâ, vigiliis & humi cubatione, forti animo superasse, antiquæ icones significant. Cumque humanis destituta præsidis, nihil solatii aliunde hauriret, quam ex cælo; Dominus, qui consolatur, & coronat Sanctos suos, Angêlicis deliciis illam sæpius recreabat.

R. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: **Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitie.**
V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam, Propterea.

Lectio vi.

CÆlesti deinde consilio ex antro Quisquimensi, in horridiorem speluncam Peregrini montis, tribus femè mille passibus procul Panormo, Rosalia se transtulit, ut quo difficiliorem pugnam secum ipsa committeret ex conspectu domus paternæ, eò laudabilis de contemptis mundi illæcebris triumpharet. Latèbat ibi ad partem lævam angustus cœcavus, quem cædem post repertas ejus reliquias, illic venanti, cui se videndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tamquam columba in foraminibus petræ gemens, in cœlestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam tradidit, & sanctissimè, perennis cha-

ritatis rosis, & virginitatis liliis coronata, deposuit pridè Nonas Septembris: cujus corpus, Urbano Octavo Pontifice Maximo, divinitus anno Jubilæi totius Siciliæ plausu repertum, illam à peste liberavit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxima ejus. **Afferentur tibi in lætitia & exultatione.** **V.** Specie tuâ, & pulchritudine tuâ intendere, prospere procedere, & regna. Afferentur tibi, Glória Patri. Afferentur tibi.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, ut in Communi Virginum. lxxxv.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In Festo Commemorati. S. Juliani Episcopi Conchensis & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, xli. præter sequentia. Oratio.

DEus, qui nos beati Juliani Confessoris tui atque Pontificis venerandæ Commemoratione lætificas: excita in nobis, quasumus, ejus Spiritum innocentie & charitatis, & præsta; ut ejus recolumus merita, per ejus ad te gradiamur exempla. Per Dominum, &c.

Et fit Commem. S. Rosaliæ Virginis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Julianus, Ecclesiæ Conchensis Episcopus, Burgis piis & honestis parentibus natus est. Ejus ortum præclarâ illius sanctitatis & Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam adeo formo-

môsus & pulcher in lucem editus est, ut omnes intuentes os ejus, cœlesti quodam fulgore perfusum admirarentur. Multo magis vero, cum puer grandior palam super fontem baptismalem tamdiu visus est mitrâ & baculo Episcopâlibus insignibus ornatus, dum adstantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Postea pie sanctæque educatus, liberalibusque disciplinis apprime eruditus, Theologiæ operam dedit; in qua plurimum profecit. Itaque probata vite exemplo, & divini verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Ecclesiâ Toletana ornatus, ab Alphonso deinceps Nono Castellæ rege Episcopâl: munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obivit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: **Manus enim mea auxiliabitur ei.** **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocèbit ei. Manus enim.

Lectio v.

Verè pater pauperum fuit: quippe qui egentium, viduarum & pupillorum inopiam pecunia, & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiæ suæ tum sublevandis miseris, tum instaurandis ornandisque templis insumpsit, ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat; cujus vi, paternâ charitate ardens, multa & magna pro salute populi à Deo impetravit. Quorum illa in primis illustria: Cum aliquando tota provincia rei frumentariæ laboraret inopiâ, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, populi calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc

plurimum tritici ad ædes sancti Episcopi à permultis jumentis comportatum est, quæ depositò onere evanuerunt. Cumque item dira in populum lues grassaretur, sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque, variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit.

R. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: **Manus enim mea auxiliabitur ei.** **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Super gregem suum tamquam bonus & sévulus pastor diligentissime vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & ovæ pascentis verbo vita, ebum cuique tribuens pro capto congruentem. Corpus suum jeuniis assidue castigans, seipsum bonorum operum exemplar in omnibus præbat. Denique, cum annos ferè octoginta maxima cum sanctitate vixisset, plenus dierum atque virtutum, in senectute bona migravit ad Dominum quinto Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo; & honorificè in Ecclesiâ sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna populi veneratione cõlatur. Anno postmodum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone Pontifice Maximo, corpus ejus è sacello, ubi multos jacuerat annos, effossum, ad locum prope aram maximam magnifice exornatum, tertio Idus Aprilis solèmi pompâ ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas Nonis Septembris, ex Julii Tertii Summi Pontificis concessione recõlatur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis ter-

ra doctrina ejus repleta est. Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri in Evangelium Nolite timere, de Comuni Confessoris non Pontificis secundo loco. lxxv.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

Fit de S. Laurentio Justiniano, Episcopo. & Confessor. Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano heri.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Festo Sancti Petri de Arbus Martiris. Duplex.

Pro Civitatibus, ubi extat Tribunal Sanctae Inquisitionis, necnon pro omnibus Regnis Aragonum, pro Hispaniis tantum, pro Civitate Heclesie Generalis Inquisitionis Hispaniarum, & Bononiae, & pro omnibus Decreto Sacrae Rituum Congreg. die 24 Novembris anno 1696.

Omnia de Comuni unius Martiris, præter ea, quae hic ponuntur propria.

Oratio.

Pæsta, quæsumus omnipotens Deus: ut beati Petri Martiris tui fidem congrua devotione secutemur, qui pro ejusdem fidei defensione martyrii palmam meruit obtinere. Per Dñm nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in quatuor Temporibus, leguntur de Epistola ad Romanos: Fratres, debitor es sumus, ut in Comm. plurimor. Mart. xxxij. cum R. q. unius Martiris.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

Petrus cognomento de Arbus, Episcopus in Aragonia natus, a piis, honestisque parentibus una cum sanguinis claritate hausit, & pietatem: ab ipsis enim incunabulis optimis moribus imbuitus, pueritiam ita transiit, ut nihil prius in aetate illa sibi duxerit excolendum, quam litteras, & Christianas virtutes: adolescens liberalibus disciplinis eruditus, Bononiae in collegio Hispanorum adscriptus, doctrina, & eruditione aedè excelluit, ut inde magistralem sacrae Theologiae lauream reportaverit. Mox in Canonium Metropolitanæ Ecclesiae Caesaragustanae adscriptus, regularem, quam voverat, observantiam, constantissimè semper retinuit; suæque non modo, sed aliæ etiam salutari studio, ac sollicitudine invigilans, virtutibus omnibus sic enituit, ut Ferdinandus, & Elisabetha Catholici Hispaniarum Reges, cum vellent è suis finibus Judæam exterminare perfidiam, ipsum fidei Inquisitionem in Aragonia primum eligendum curaverit.

Honestum fecit illum Dominus: & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum. Et dedit illi claritatem æternam.

Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Cum igitur sacrum Inquisitionis munus pari animi ardore, & fidei Catholice emulamento perageret, magnum sibi contraxit odium ab iis, qui Judæam perfidiam mordicus afferbant, in eumque relaxati fuerant. De quorum insidiis per amicos, & consanguineos cœ-

certior factus, etque suadentibus, ut si vitæ consilium veller, suscepto se ministerio abdicaret, constantè respondit: Libenter se talem ob causam mortem subiturum, idque unice optare; se ex malo sacerdote bonum fieri Martyrem. Nec abiit optatis eventus: quippe nefarii illi homines, habito sæpè inter se conventiculo, necem in Dei servum machinati sunt, conductisque ad scelus perpetrandum sicariis, Petrum ante chorum Metropolitanæ Ecclesiae orantem in principio Nocturni Officii, cum ea Psalmi verba decantarentur: Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde; iteratè vulnere, lethali ter affecerunt. **R.** Desiderium animæ ejus tribuiti ei Dñine, **E**t voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Idiu supervixit, Deo grâtiarum agens, quod pro fidei defensione mortem mereretur optetere; eundemque pro interfectoibus suis deprecans, post recepta Ecclesiae Sacramenta, decimoquinto Kalendas Octobris, anno à reparata salute millesimo quadringentesimo octogesimo quinto obdormivit in Domino. Non defuerunt post mortem prodigia, quorum illud in primis memorabile, ac Apostolicae Sedis judicio comprobatum, multiplicatio nimirum, & effervescencia effusi cruoris in eodem Ecclesiae Metropolitanæ loco, in quo martyrium passus fuerat. Ejus corpus ibidem Ferdinandus, & Elisabetha regali munificencia elaborato marmore sepeliendum curarunt. In sacellum

deinde à Canonicorum ejusdem Ecclesiae collegio magnifice constructum, translatum fuit, ubi ad præsens honorifice colitur: ejusque memoria, ut in catalogo Beatorum Martyrum in posterum haberetur, Alexander Papa Septimus indulisit. **R.** Stola juvenitatis induit eum Dominus. **E**t coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Civitavit illum Dominus pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiarum potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii Episcopi in Evangelium Nihil est operatum, de Comuni unius Martiris. xvlij.

Si hoc festum venerit in Quatuor Temporibus, dicitur nona Lectio, & fit Commemoratio, Festæ occurrentis.

DOMINICA III

Septembris.

Festum Septem Dolorum beatae Virginis Mariae. Duplex.

Si hoc festum impediatur festo altioris dignitatis, transferatur in primam diem non impeditam. S. R. C. 8. Martij 1738.

Ad Vesperas, Ant. Quod abiit, cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Officio beatae Marie Virg. cxvj. Capitulum. Thren. a. d.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? cui exaequabo te, & consolabor te, virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrymarum, Quot dolore volvitur, Luctuosa de cruento Dum revulsam stipite,

Car-

Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium.
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam,
Et rubras cruere plantas
Ægra tingit lacrymis.
Centesque, milleisque
Stringit arcis nexibus
Pectus illud, & lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque,
Et coevo Flamini,
Esto summæ Trinitati
Semperterna gloria;
Et perennis laus, honorque
Hoc, & omni sæculo. Amen.
V. Regina Martyrum ora pro nobis.
R. Quæ juxta crucem Jesu consti-
tisti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nolite me considerare, quod fusca
sim, quia decoloravit me sol: filii
matris meæ pugnaverunt contra me.

Oratio.

DEus, in cuius passione, se-
cundum Simeonis prophe-
tam, dulcissimam animam glorio-
sæ Virginis, & Matris Mariæ dolo-
ris gladius pertransiit: concede
propitius; ut qui dolores ejus ve-
nerando recolimus, passionis tue
effectum felicem consequamur. Qui
vivis, &c.

Ad Hymnum Horarum.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, & alno Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorum.

Stemus juxta Crucem cum Maria
Matre Jesu, Cujus animam dolo-
ris gladius pertransiit. **Psalmus.** Ve-
nite, exultemus. 1.

Hymnus.

JAm toto subitibus vespereat po-
lo,
Et sol attónitum præcipit diem,
Dum savæ récolo ludibrium nec-
cis,

Divinamque catástrophem.
Spectatrix aderat supplicio Parens,
Malis uda, gerens cor adaman-
tinum:

Natus funerea pendulus in cruce,
Altos cum gemitus dabat.

Pendens ante oculos Natus, atró-
cibus

Sectus verbéribus; Natus hián-
tibus

Fossus vulneribus, quot pen-
trántibus

Te conficit aculeis?
Heu! sputa, alapæ, vérbera, vúl-
nera,

Clavi, fel aloë, spóngia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quam varia
pium

Cor pressere tyránnide!
Cunctis intérea stat generosior

Virgo Martyribus: prodigio novo,
In tantis mórtens non mórtis
Parens

Diris fixa doloribus.
Sit summæ Triadi glória, laus,
honor,

A qua suppliciter, sollicita prece,
Posco virginæ roboris æmulas

Vires rebus in asperis.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona

Multiplicati sunt, qui tribulant me,
multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt
qui tribulant me? multi in-
surgunt adversum me.

Mul-

Multi dicunt animæ meæ: * Non
est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus
es, * glória mea, & exaltans caput
meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi:
& exaudivit me de monte sancto
uo.

Ego dormivi, & soporatus sum:
& exurrexi, quia Dominus suscepit
me.

Non timébo millia populi circum-
dantis me: * exurge Domine, sal-
vum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes ad-
versantes mihi sine causa: * dentes
peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super pó-
pulum tuum benedictio tua.

Glória Patri, & Filio.
Antiphona. Multiplicati sunt, qui
tribulant me, multi insurgunt ad-
versum me.

Antiphona. Paraverunt sagittas suas
in phætra, ut sagittent in obscuro
rectos corde.

Psalmus 10.

IN Domino confido: quomodo
dicitis animæ meæ: * Transmi-
gra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intendé-
runt arcum, paraverunt sagittas
suas in phætra, * ut sagittent in
obscuro rectos corde.

Quoniam quæ per fecisti, destruxé-
runt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, *
Dominus in celo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt:
pálpebræ ejus interrogant filios hó-
minum.

Dominus interrogat justum & im-
pium: * qui autem diligit iniquita-
tem, odit animam suam.

Pluet super peccatores láqueos: *
ignis, & sulphur, & spiritus pro-
cellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & jus-

titias diléxit: * aequitatem vidit vul-
tus ejus.

Glória Patri, & Filio.
Antiphona. Paraverunt sagittas suas in
phætra, ut sagittent in obscuro
rectos corde.

Antiphona. Defecit in dolore vita mea, &
anni mei in gemitibus.

Psalmus 30.

IN te Domine speravi, non con-
fundar in aeternum: * in justitia
tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accé-
lera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectorem,
& in domum refugii, * ut salvum
me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refu-
gium meum es tu: * & propter nó-
men tuum deduces me, & enutries
me.

Educes me de láqueo hoc, quem
absconderunt mihi: * quoniam tu es
protector meus.

In manus tuas commendo spiritum
meum: * redemisti me Domine
Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates * su-
pervacue.

Ego autem in Domino speravi: *
exultabo, & letabor in misericór-
dia tua.

Quoniam respexisti humilitatem
meam, * salvasti de necessitatibus
animam meam.

Nec conclusisti me in manibus ini-
mici: * statuisti in loco spatioso
pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam trib-
bulor: * conturbatus est in ira ócu-
lus meus, anima mea, & venter
meus:

Quoniam defecit in dolore vita
mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus
mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus
sum opprobrium & vicinis meis

val.

valde: * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugerunt à me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus à corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audivi vituperatióem multórum commorántium in circéitu:

In eo dum convenirent simul advérsam me, * accipere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in esperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in má nibus tuis sortes meæ.

Erípe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illústra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confundar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa:

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitatem, * in superbia, & in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcéditnis tuæ Dómine, * quam abscondisti tímētibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscondito faciéi tuæ: * à conturbatióne hóminum.

Protéges eos in tabernaculo tuo * à contradicióne linguárum.

Benedictus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projectus sum à facie oratórum tuórum.

Icéd exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritatem requirit Dóminus, & retribuet abundanter faciéntibus superbiam.

Viriúter agite, & confortétur cor

vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Gloria Patri, & Filio.

Añs. Defécit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

V. Regina Martyrum ora pro nobis. **R.** Quæ juxta crucem Jesu constitisti.

De Jeremia Prophéta.

Lectio i. *Thren. 1.*

Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei iúimici. Vide Dómine quóniam tribulor, conturbátus est venter meus: subvérsus est cor meum in memetipsa, quóniam amaritudine plena sum. Foris interfécit gládius, & domi mors similis est. Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui consolétur me.

V. Simeon vir justus, & timorátus dixit ad Mariam: Tuam ipsius animam pertransibit gládius. **V.** Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritudine valde replévit me Omnipotens. Tuam ipsius animam.

Lectio ij. *Thren. 2. d.*

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerusalem? cui exaquéabo te, & consolabor te virgo filia Sion, magna est enim velut mare contritio tua: quis médebitur tui? Plausérunt super te má nibus omnes transeántes per viam sibilavérunt, & movérunt caput suum super filiam Jerusalem. Hæcine est urbs dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilavérunt, & fremúerunt dentibus, & dixerunt: Devorábitus.

V. Surge, & accípe púerum, & matrem ejus, & fuge in Agyptum:

* Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

bi. **V.** Vocávi filium meum ex Agypto, ut véniat salus in Israël. Et esto ibi.

Lectio iij.

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat à diébus antiquis: destruxit, & non pepércit, & lætíficávit super te inimicum, & exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filie Sion: Deduc quasi torréntem lácrymas per diem, & noctem: non des réquiem tibi, neque taceat pupilla óculi tui.

V. Fili, quid fecisti nobis sic? **R.** Ego, & Pater tuus. **V.** Doléntes quærebámus te. **V.** Quid est, quòd me quærebátis? In his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. Ego.

Gloria Patri. Doléntes.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: * quare me dereliquisti? longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israël.

In te speravérunt, patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hóminum, & abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * locuti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum faciat eum, quóniam vult eum.

Parti Estiva.

Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab úberibus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: * De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris à me:

Quóniam tribulatió proxima est: quóniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rápiens, & rúgiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt ómnia ossa meæ.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens: * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhesit fáucibus meis: * & in pulvérem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa meæ.

Ipsi verò consideravérunt & insperavérunt me: * divisérunt sibi vestimenta meá, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à fráme Deus ánimam meam: * & de manu canis única meam:

Salva me ex ore leónis: * & à cornibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui tímētis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Yyy

Nec

Nec avértit faciem suam à me : * & cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent pauperes, & saturabóntur : & laudabunt Dóminum qui requirit eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsti fines terræ. Et adorábunt in conspectu ejus * univérse familie Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * & ipse dominábitur Géntium. Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet : * & seminem meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio ventúra : * & annuntiábunt celi justitiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri, & Filio.

Antiphona. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in médio ventris mei.

Antiphona. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalms 55.

Miserere mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimici mei tota die : * quóniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diéi timébo : * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi, * non timébo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur : * adversum me omnes cogitationes eórum, in malum.

Inhabitábunt & abscondént : * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos : * in irá pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua : * tunc converténtur inimici mei retrórsim.

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermómem : * in Deo sperávi, non timébo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * que reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Glória Patri, & Filio.

Antiphona. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Antiphona. Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte.

Psalms 41.

Quemádmódum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitívit anima mea ad Deum fontem vivum : * quando véniam & apparebo ante faciem Dei ?

Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, & effudi in me animam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, & confessiónis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc con-

confitebor illi : * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis, & Hermóniim à monte mó dico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * & quare contristátus incedo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi : * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Glória Patri, & Filio.

Antiphona. Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte.

V. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi. **R.** Inter úbera mea commorábitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbátis.

Ex Sermone de 12. stellis.

Lectio IV.

Martyrium Virgínis tam in Si-meónis propheta, quam in ipsa Dominice passionis historia commendatur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum, cui contradicétur : & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicébat) pertransibit gladius. Verè tuam, o beata Mater, animam pertransivit ; alioquin non nisi eam pertransiens, carnem filii tui pe-

netraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, qua ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit, ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

R. Jesum bajulante sibi crucem, & Sequébatur turba mulierum, que plangebant, & lamentabántur eum. **V.** Filie Jerusalem super vos ipsas flete, & super filios vestros. Sequébatur.

Lectio V.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immérito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revèra pertransiens animam, & pertinens usque ad divisionem anime, ac spiritus : Mulier, ecce filius tuus, & commutationem ! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Dómino, discipulus pro magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licet sæxa, licet ferrea peccatorum, sola recordatio scindit ?

R. Postquam venérunt in locum, qui dicitur Calvaria, ibi crucifigèrunt eum : * Stabat autem iuxta crucem Jesu mater ejus. **V.** Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat autem.

Lectio VI.

Non mirèmini, fratres, quòd Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Mirètur, qui non meminèrit, se advivisse Paulum inter máxima Géntium crimina memorantem, quòd sine affectione fuisset. Longè id fuit à Mariæ visceribus,

longè sit à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat : Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuè resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut undè hæc tibi sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Maria filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, quæ majorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Joseph ab Arimathæa, * Petiit corpus Jesu, quod de cruce depositum, * Suo complexu mater excepit. **V.** Dolens Sunamitis sinu, & genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit, Glória Patri. Suo complexu.

In tertio Nocturno, Antiphona. Intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatam.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * à timore inimici éripe animam meam.

Protexisti me à convéntu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceruérunt ut gladium linguas suas: * intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatam.

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos, * dixerunt: quis videbit eos? Scrutati sunt iniquitates, * descérent scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt

plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * & timuit omnis homo. Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Letabitur justus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Glória Patri, & Filio.

Antiphona. Intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatam.

Antiphona. Anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequò.

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, & éripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescit, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valde velociter.

Glória Patri, & Filio.

An.

Antiphona. Anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequò.

Antiphona. Deus adjutor in tribulationibus, que invenerunt nos nimis.

Psalmus 45.

Deus noster refugium, & virtus: * adjutor in tribulationibus, que invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transférentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè dilectio.

Conturbatae sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Domini virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, que posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburent igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Domini virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Glória Patri, & Filio.

Antiphona. Deus adjutor in tribulationibus, que invenerunt nos nimis. **V.** Per te salutem hauriamus, Virgo Maria. Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii.

Cap. 19. e

In illo tempore: Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus & so-

ror matris ejus, Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi.

De Instit. Virgin. cap. 7.

Stabat juxta crucem Mater, & fugientibus viris stabat intrépida. Videte, utrùm podèrem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animam non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, que non metieret peremptorem. Pendebat in cruce filius, Mater se persecutoribus offerbat.

R. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolorum: * Dum Joseph sine dote filium tuum involvit, & posuit eum in monumento? **V.** Considerate, & videte si est dolor, sicut dolor meus. Dum Joseph.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Eccles.

Vercell. prope finem.

Lectio viii.

Maria Mater Domini ante Crucem filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concisum in passione Domini conscripserunt, cælum tenebris obductum, refugisse solem, in paradiso latronem, sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum, pietatis officia Matræ exhibebat, quam quod regnum cœlestè donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod à filio Mater tanto affectu honoratur.

R. In toto corde tuo gemitus matris tuæ ne obliviscaris; **U**t perficiatur propitiatio, & benedictio.

V. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginum-

Yyy 3

que

que Liliū. Ut perficiatur. Glória Patri. Ut.
Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES,
 & per Horas, Antiphona.

Quò ábit dilectus tuus, ó pulcherrima mulierum? quò declinávit dilectus tuus, & queremus eum tecum? **Psalm.** Dóminus regnávít, cum reliq. de Domín. 13.
Ana. Recedite à me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolémini me. **Antiphona.** Non est ei species neque decor, & vidignus eum, & non erat aspectus. **Ana.** A planta pedis usque ad vérticem capitis noa est in eo sanitas. **Ana.** Fulcite me floribus, stípate me malis, quia amore lángueo.

Capitulum. *Thren. 2. d*

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerusalem? Cui exaquábo te, & consolábor te, virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Summæ Deus cleméntiæ,
 Septem Dolóres Virginiæ,
 Plagasque Jesu filii
 Fac ritè nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
 Deiparæ tot lacrymæ,
 Quibus laváre sufficis
 Totius orbis crimina.

Sit quinque Jesu vólnerum
 Amára contemplatio,
 Sint & Dolóres Virginiæ
 Aetérna cunctis gáudia.

Jesu tibi sit glória,

Qui passus es pro sérvulis,
 Cum Patre, & almo Spirítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

¶ **Maria** Virgo per virtútem tot
 dólórum. **B.** Fac nos gaudere in
 regno celórum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venite, ascendamus ad montem Dómini, & vidéte si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio ut suprâ.

Ad Primam, Antiphona. Quo ábit, ut suprâ.

In 8. brevi. Christe Fili Dei vivi. **V.** Qui passus es propter nostram salútem.

Ad Tertiam, Antiphona. Recedite à me. **Capitulum.** Cui comparábo, ut suprâ.

B. br. O vos omnes, * Qui transitis per viam. O vos. **V.** Attendite, & vidéte si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. Glória Patri. O vos. **V.** Defecerunt præ lacrymis oculi mei. **B.** Conturbata sunt ómnia viscera mea.

Ad Sextam, Antiphona.

Non est ei species.

Capitulum. *Thren. 1.*

Plorans plorávit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus.

B. br. Defecerunt * Præ lacrymis oculi mei. Defecerunt. **V.** Conturbata sunt ómnia viscera mea. Præ lacrymis. Glória Patri. Defecerunt. **V.** Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi. **B.** Inter úbera mea commorábitur.

Ad Nonam, Antiphona.

Fulcite me floribus.

Capitulum. *Thren. 2. f*

Deduc quasi torrémentem lacrymas per diem, & noctem: non des réquiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

B. br. Fasciculus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fasciculus. **V.** Inter úbera mea commorábitur. Diléctus meus mihi. Glória Patri. Fasciculus. **V.** Anima mea liquefacta est. **B.** Ut diléctus locútus est.

In

In secundis Vesperis, omnia ut in primis. 66.

V. Regina Mártyrum ora pro nobis. **B.** Quæ juxta crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Opprèssit me dolor, & facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

Oratio. Deus, in cuius passióne, ut suprâ. 97.

Fit Commemoratio Dominicæ.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Josephi à Cupertino Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis. Ixi. præter sequentia.

In primis Vesperis ad Magnificat. **Ana.** Mórtnus sum, & vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus, qui ad unigénitum Filium tuum exaltatum à terra ómnia trabere disposuisti: pèrfice propitius; ut méritis, & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi, supra terrénas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, &c.

Deinde fit Commemoratio SS. Mauriti & Sociorum Martyrum, ut in Breviar. Rom.

In primo Nocturno.

De Epistola secunda beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio 1.

Cap. 4. b

Deus, qui dixit de ténébris lucem splendescere, ipse illúxit in cordibus nostris ad illumínationem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatióne patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: per-

secutióne patimur, sed non derelinquimur: deicimur, sed non perimur: semper mortificatióne Jesu in corpore nostro circumferéntes, ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. **B.** Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam: Intra in gaudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucrátus sum.

Lectio 2.

Cap. 5.

Simus enim quóniam si terrétris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod edificatióne ex Deo habémus, domum non manufactam, aetérnam in celis. Nam & in hoc ingémiscimus, habitatióne nostram, quæ de celo est, superindui cupiéntes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingémiscimus gravati: eò quòd nolumus expoliári, sed supervestiri, ut absorbeatur, quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis signum spiritus. Audétes igitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in corpore, peregrinámur à Dómino: (per fidem enim ambulámus, & non per speciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à corpore, & preséntes esse ad Dóminum.

B. Justus germinábit sicut lilius: **V.** Et florébit in aetérnum ante Dóminum. **V.** Plantatus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. **Et florébit.**

Lectio 3.

Cap. 12.

Si gloriári oportet (non expédit quidem;) véniam autem ad vísiónes, & revelatiónes Dómini. Scio

hominem in Christo ante annos quatuordecim, sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit, raptum hujusmodi usque ad tertium caelum. Et scio hujusmodi hominem sive in corpore, sive extra corpus nescio, Deus scit: quoniam raptus est in Paradisum: & audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi glorior: pro me autem nihil glorior nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si vultero gloriarī, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudinem revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satanae, qui me colaphizat. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur glorior in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

R. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia magna, & exoravit Altissimum: **•** Et inventus est in numero sanctorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

Joséphus à Cupertino, óppido in Salentina Dicesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentésimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Dei quae amore praeventus, pueritiam atque adolescentiam summam cum simplicitate, morumque innocentia transégit. A diurno, molestoque morbo patientissimè tolerato Deiparae Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se in-

timidus conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus, voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Cenobio Chryptulae, inter laicos primò ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divinam dispositione communeratus est. Sacerdotio post solennia vota initatus, perfectus sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illico à se abdicatis; ciliis, flagellis, catenis, omni demum asperitatem, ac poenarum genere corpus affixit, spiritum verò sanctae orationis, altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae jam erat in ejus corde à primae aetate diffusa, miro, planèque singulari modo in dies coruscaverit.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: **•** Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et.

LECTIO V.

Eluxit praecipue ardentissima ejus charitas in extasiibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato à sensibus animo, statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequeretur, dicere solitus, se ab aevulati caecum circumduci, & moripotius velle, quam non obedire. Paupertatem verò Seraphici Patriarchae ita emulatus est, ut morti proximus Praelato suo assere verè potuerit, se nihil habere, quod more religiosorum resignaret. Itaque mundo sibi què mortuus, vitam

tam Jesu manifestabat in carne sua; quae dum in aliquibus ex turpitudine obscenum flagitium sentiebat, prodigiòsum de se efflabat odorem; indicium nitidissime illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustrà obnuillare diu conante, servavit illasam, tum aetate sensuum custodia, tum jugi corporis maceratioe, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur; eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocínio, sicut ipse agebat, omnia bona consequerentur.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum, **•** Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Haec beati Joséphi sollicitudo à sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardébat, ut omnium saltem modis omnibus instantissime procuraret. Exténdens pariter charitatem suam; proximum, sive pauperem, sive infirmum, sive quicumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui oburgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent: nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, quae tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel moderatorum Ordinis, vel sacrae Inquisitionis jussum hac illac errare, versarique coac-

tus est. Quamquam verò populi non solum, sed viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitas, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus coram proicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, caelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat; ejus quoque mortem illi, quibus ipse antea praedixerat, loco ac tempore, anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartus decimus Beatorum, Clemens Tertius decimus Sanctorum fastis descripsit. Ejus autem Officium & Missam Clemens Quartus decimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

R. Iste homo perfecit omnia, & quae locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: **•** Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII.

Cap. 22.

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus sacerdotum, & Phariseis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum caelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

Quia jam largiente Domino, nuptiarum domum, id est, sanctam Ecclesiam, intrastis; solerter fratres aspice, ne aliquid de mentis vestrae habitu rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex, ut videret discumbentes & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus; quis sine baptismo, & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidi. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens, fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se conditor noster habuit, dum ad sociandam sibi Ecclesiae nuptias venit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omnino corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

LECTIO viii.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem ve-

nit ad homines, eandem charitatem innouit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, iam ad nuptias intravit; sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus vestem mutaret, congaudere se sponso & sponsa ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes & festa celebrantes despictis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad caelum assumuntur electi. Quae ergo mente haec spiritalia festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est, charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

R. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris. **V.** Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur ad nuptias. **V.** Vigilare ergo, quia nescitis qua hora Domini vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro SS. Mauritio & Sociis Martyrum.

LECTIO ix.

Cum Maximianus Imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset, Thebaeorum legio, ne se impiorum sacrorum societate contaminaret, a reliquis copit discessit. Quare Imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut si salvi esse vellens, in castra ad sacrificia redirent. Qui se Christiana religione impedire responderunt. Quorum responsum ille indignissime ferens, majori iracundia quam antea, exarsit. Itaque immissa parte exercitus in Thebaeos, de-

decimum quemque eorum primum occidi jussit: quod martyrium sua sponte, maximeque hortatore Mauritio, ferre maluerunt, quam imperata facere nefarii Imperatoris: ac deinde reliquos omnes, constantissime Christum praedicantes, decimo Kalendas Octobris ab universo exercitu trucidari precepit.

Te Deum laudamus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ostendit mihi Dominus fluvium aquae viva, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, & Agni.

Et fit Commemoratio SS. Mauritii & Sociorum.

In secundis Vesperis ad Magnificat, Antiphona. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

Oratio. Deus, qui ad unigenitum, ut supra in primis Vesperis.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

In Festo Sanctae Mariae de Cervellione, alias de Subsidio, Virginis Ordinis beatae Virginis Mariae de Mercede, Redemptionis Captivorum.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. Ixvij. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui nos conspicias in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius; ut intercedente beata Maria famula tua, de praesentis vite fluctibus educi, ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Maria nobili familia de Cervellione, Barcinone in His-

pania nata, & a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem & octo esset annorum, illi devovit. Eius vivendi ratio erat, in publicum rariis prodire, aegrotantibus domesticis sedulo adesse, & in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigessimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis Sanctae Mariae de Mercede prima ex feminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem ordinis duce, magistram, & exemplar se praebuit; ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine una cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: **V.** Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

LECTIO v.

Matre è vivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem Instituti piam sanctamque vitam perégit; solita quotidie mulierum a suis fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in hospitali domo lavare: quinque in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare solo pane & aqua contenta: quotidianis flagellis insuper & ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanimis verbis nunquam infringit; ac parcus indulgens somno, expectabat ab ejusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur caeli, & Angeli letantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, & pietatis exercitiis, in pauperes juvenidos impend-

dēbat; nullum officii genus præmittens, quo afflictos consolaretur, opprēssos liberaret, & victos educeret de carcēribus.

R. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea.

Lectio vi.

Futuras mari tempestates prænuntiabat, illasque sæpè suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo fratres captivorum redemptores, aliosque in mare periclitantes servare incolumes: undè et Mariæ de Subsidiis, vulgò de Sòcos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia Barchinone migravit ad Dòminum decimo tertio Kalendas Octòbris, anno salutis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia fratrum Ordinis sui, quod nonagésimo post anno, Episcopo Barchinonensi, Petro Aragóniæ Rege, ceterisque aulæ & civitatis primatibus adstantibus, solènni pompâ elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, aservatur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxime ejus. Afferentur tibi in lætitiâ & exultatione. **V.** Spécie tuâ & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur tibi. Glòria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum cælorum decem virginibus, de Communi Virginum. lxxv.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Ss. Cypriani & Justine Martyrum.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.
In Festo B. Simonis de Roxas Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. Iv. præter sequentia. Oratio.

Deus, cujus charitas in corde beati Simonis diffusa, eximio in Sanctissimam Filii tui Genitricem cultu, & assiduis misericordiæ operibus enituit: illius intercessione concede; ut eodem charitatis fervore succensì, & beatæ Mariæ Virginis tutelâ protecti, tuam misericordiam consequamur. Per eundem Dòminum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vallisolèti in Urbe Castellæ veteris, natus est Simon patribus piis æque ac nobilibus. Ab ejus ortu statim licuit videre quoddam futuræ sanctitatis indicium. Puer namque infans ubi balburæ cepit, prima ferè auditis est hæc verba profèrre, AVE MARIA: quod ut audientibus mirum accidit, ita argumentum fuit, eximium olim divinæ matris cultorem, clientemque fore. Præsagium affirmavit eventus. Magna illi vel adulescèntulo pietas, mira in capessendis exequendisque religiõnis officii alacritas, ac diligentia; studium verò colendæ Virginis tantum, ut jam tum eas Angeliæ salutatiõnis voces, in quas primùm solverat linguam, sibi maxime familiãres redderet, & tertio quoque verbo usurparet. Elucebat præsertim amor erga pãuperes planè admirabilis, ut ipso eòrum aspectu commoveretur, nec continere se posset, quin cibos illis clam sibi detractos, & ipsa interdum indumenta tribueret. Talis cum esset ado-

adolenscens, jamque multum in literis profecisset, incensus sanctioris vite desiderio, Christi crucem inter fratres Sanctissimæ Trinitatis redemptiõnis captivorum in eadem civitate amplexus est.

R. Honèstum fecit illum Dòminus & custodivit eum ab inimicis, & a seductõribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dòminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Tyrocinii, ac studiõrum spãtiis cum laude confectis, vitam deinceps reliquam fratribus vel docendis, vel gubernandis impendit. Magister proinde appellatus, & cum plùribus provincia Castellane Cænobiis, tum toti demum provinciæ rector impositus. Suis porò ita præfuit, ut morum inter eos gravitatem, sanctitatemque ad legum normam, atque optima quæque stùdia provèheret; patrum aliõquò exercens imperium, neque tam potestate quàm exemplo, singulos ad officium impellens. Quæ dum agit domi, nihil intèrè minus proximorum salutì prospicièbat foris, idque tum divini verbi, tum sacrarum confessiõnum ministerio, artibusque aliis charitatis, quibus noviter insistens, incredibili dictu est, quam multos à vitis ad frugem, vel etiam ad perfectiõnem Christianæ vite perduxerit. Præter hæc famelicos mendicorum greges quotidie ab insita misericordia cogebat, pascèbatque, largè omnia subministrante providentiã cœlesti, cujus sæpè beneficio inspectatam accipiebant annõnam. Eòrum præcipuum sumebat curam, qui inter barbaros Mahometanos catenis onusti degunt; hisque redimendis ampla pecuniarum subsidia coro-

gabát. At sibimetipsi vacabat in primis, studebãtque, ut fieret in dies sanctior. Ob id spiritum oratione assiduâ, rerumque cœlestium meditatione excolebat, corpus ciliçivitate flagris, cibi, potiusque pacitate dirum in modum excruciatum.

R. Amavit eum Dòminus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum. **V.** Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dòminus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

Philippo Tertio Regi, ejusque conjugi Margaritæ apprime charus ob sanctimoniã opinionem fuit. Datus Regiis liberis adolescentiæ institutor, id munus gessit egregiè; sed oblatus à Rege dignitates constantissimè repulit. Isabella Regine à confessiõnibus, eoque nòmine magno apud aulicos honore habitus. Nosocómia tamen, carceresque victuorum frequentare, ægrõtis vocantibus diu noctuque præsto esse, egens alimenta dividere, calamitosis omnibus opitulari perrexit usque ad extremum: ut vulgò pater pãuperum vocitaretur. Multas vitiorum pestes è pòpulo sustulit, & augendo beatæ Virginis cultui assidue intentus, cum alia multa perfecit, tum celeberrimam Soledaditatem, quam vocant à AVE MARIA, Matriti instituit, ac latè propagandam curavit. Eiusdem curã, & industriã sanctissimum Mariæ nomen inter Trinitarios. Officio proprio celebrari ceptum est. Illum vicissim Virgo beatissima multis, maximeque ornavit beneficiis: inter quæ illud à Deo impetrasse fertur, ut multas post pugnas, omnis tandem in eo, qui victor semper evaserat, pravæ libidinis sensus extinctus maneret. Dono tandem prophætiæ, curatiõnum gratiã, mira-

culisque pluribus clarus, quâ prorsus prænuñtiaverat die, subitâ vi morbi oppressus occubuit, annos natus duos supra septuaginta. Elâtus est finire honorificentissimo, eundemque illi honorem per dies continenter duodecim præcipui Civitatis Ordines præstitere. Cum verò crebri ad ejus sepulchrum concursus fierent, & nobis subindè miraculis venerabilis viri fama inclarèsceret, illum Clemens Decimus tertius Beatòrum fastis adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, que locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrèdere in requiem meam: **•** Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Glòria Patri. Quia.

In liij. Nocturno Lectiones de Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium. Nolite timere, de Communi Confess. non Pontific. secundo loco. lxxv.

Vesp. seq. comm. præced.

**FESTA OCTOBRIS.
DIE V. OCTOBRIS.**

In Festo Sancti Froilani Episcopi & Confessoris, Patroni Ecclesie & Diocesis Legionensis.

Duplex.

In Ecclesiis autem Cathedralibus, Duplex secundæ Classis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, xli. præter ea que hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui beatum Froilânium Monastici instituti propagandi studio decorasti, & ex eremo ad Episcopale munus cœlesti indicio vocatum miraculis clarum effecisti: concede propitius; ut cuius patrocinio gloriamur, ejus instrumur exemplis. Per Dominum, &c.

Deinde fit Commemoratio, præcedens.

Postea SS. Placidi & Sociorum Martyrum, sed non in Cathedralibus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Ecclesiis autem Cathedralibus Lectiones primi Nocturni Fidelis sermo, de eodem Communi primo loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Froilânus Lucæ, quæ Regni Gallicæ nobilis est Civitas, piis æque ac nobilibus parentibus decimo nostro redemptionis sæculo natus, à prima ætate futuræ sanctitatis specimem dedit. Nam piæ matris opéra educatus, adhuc adolescens, mundi illicebri contemptis, majorisque perfectionis desiderio illectus, vix octodecim annos natus Monasticam vitam professus est. Quare primùm in quendam Diocesis Legionensis abbatiam locum sese recipiens, deinde ad Sutrinis montis radices ædificam sibi extruens, ibique orationi, jejuniis, jugleque corporis castigationi vacans, in cœlestium contemplatione rerum, dies noctesque suavissime præteribat. Brevi tanta ejus sanctitatis fama percrebuit, ut multis ad eum concurrentibus, sub régula Sancti Benedicti Monasterium ædificare compulsus fuerit. Quos inter discipulos Attilânium Monasterii à se ædificati Priorem instituit, qui postea Zamorensis factus Episcopus, eam Diocesis sanctissime gubernavit; eumque post mortem Urbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: **•** Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo; &

& filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Lectio v.

NEc mirum, Froilâni sanctitatem ab omnibus agnoscere, & ubique prædicari, quam vel bruta animalia quodammodo persensisse videbantur. Sævum siquidem lupum multis spectantibus coegisse fertur, jumēti loco substitui, ut libros prædicationi necessários deferret, sicque penas lueret, quod asellum, eidem servientem ministrum, ferocè dilaniasset. Idcirco Ramirus tertius, qui difficillimis in temporibus Legionensè regnum administrabat, res suas penè accisas agnoscens, Froilânium accersit, ejusque ingentem vim pecuniarum elargitus, potestatem dedit erigendi ubicumque vellet Monasteria in suo Regno, ut inde Monachi pro ejusdem Regni liberatione ab armis Racerenorum ferventes ad Deum precibus effunderent. Tot, tantisque opibus tam piè oblati, Froilânus Tabarensè Monasterium ædificavit, aliisque permittit circa Bistolæ fluvium instauratis, demùm celebre illud apud Morerolam excitavit, ubi, ducētes circiter Monachis congregatis, ipse præfuit, piomque Ramiri Regis desiderium explevit.

R. Pōsi adjutōrium super potētem, & exaltavi electum de plebe mea: **•** Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Veremundo secundo regnante, qui Ramiro tertio successerat, Froilânus ex Monacho ré-

nuens licet, & invitus Legionensis Episcopus renuñtiatus, dum consecratur, sub colūmbæ à cœlo venientis specie Spiritum sanctum accipere visus est. Postquam autem sexdecim circiter annis concreditas sibi oves prædicatione, & exemplo sanctissimè gubernasset, prænuñtiato sui obitus die, ad cœlestem patriam quinto Nonas Octobris anno sexto post milliesimum evolavit. Multæ ejus sacri corporis translationes ob temporum difficultatem fieri debuerunt: quarum postrema, cum à Morerolæ Cœnobio maxima ejusdem sacri corporis pars ad Legionensè Ecclesiam, cui præfuerat, transferrētur, insigni fuit miraculo illustrata; nam per totam viam homines, animantes, ipsæque arbores melleo liquore maduerunt. Itaque tam in Morerolæ Monasterio, quam in Legionensi Ecclesia usque ad nostram ætatem magnâ cum veneratione dictum sacrum corpus sine divisione cõlitur: Ecclesia verò Legionensis tantum Pastorem, à quo innumera accepit beneficia, ut præcipuum Patronum veneratur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replata est: **•** Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glòria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo peregrè, proficiens, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco. xlviij.

Nona Lectio de SS. Placido & Sociis Martyr. ut in Breviario, cum Comm. eorumdem in Laudibus.

In secundis Vesper, fit à Capit. de S. Brunone cum Comm. præcedent.

DIE